

Ελληνική Εταιρεία

Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής, 4(2), 2-14

Διοίκησης Αθλητισμού

Δομή Αθλητικών Εγκαταστάσεων και Οργάνωση των Προγραμμάτων Άθλησης στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης με Βάση τις Απόψεις των Φοιτητών / ριων

Γεώργιο Κώστα και Θεόφιλος Μασμανίδης
Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης,

Περίληψη

Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να καταγράψει τις απόψεις των φοιτητών/τριων του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Δ.Π.Θ.) αναφορικά με την ίδρυση και λειτουργία Γραφείου Φυσικής Αγωγής (Γ.Φ.Α.) στο ίδρυμά τους και να προσδιορίσει τα επιθυμητά χαρακτηριστικά του υπό ίδρυση γραφείου, τα οποία σχετίζονται με τη δομή των εγκαταστάσεων, καθώς με την οργάνωση και λειτουργία των προγραμμάτων άθλησης. Στην έρευνα πήραν μέρος εθελοντικά 304 φοιτητές/τριες που βρέθηκαν στους χώρους φοίτησης στις επί μέρους έδρες του Δ.Π.Θ στις πόλεις Ξάνθη, Κομοτηνή και Αλεξανδρούπολη. Το ερωτηματολόγιο της έρευνας περιελάμβανε τρία μέρη. Το πρώτο μέρος περιείχε ερωτήσεις που αφορούσαν δημογραφικά στοιχεία των φοιτητών/τριων, τη σχέση τους με την άθληση καθώς και ερωτήσεις σχετικά με την λειτουργία Γ.Φ.Α. στο ίδρυμά τους. Το δεύτερο μέρος περιελάμβανε δύο κλίμακες που αφορούσαν τους λόγους συμμετοχής και τους λόγους απόχής ή μη ενεργητικότερης συμμετοχής των φοιτητών/τριων σε αθλητικές δραστηριότητες. Το τρίτο μέρος περιελάμβανε μία κλίμακα που αναφερόταν στη δομή των αθλητικών εγκαταστάσεων και το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης που επιθυμούσαν οι φοιτητές/τριες. Από την ανάλυση συχνοτήτων προέκυψε ότι οι φοιτητές/τριες σε ποσοστό 87,8% θεωρούν σημαντική έως πολύ σημαντική την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους. Μετά από συνένωση των δύο πρώτων ερωτηματολογίων και την παραγοντική ανάλυση που ακολούθησε προέκυψαν δύο παράγοντες, οι οποίοι ερμήνευσαν το 61,5% της συνολικής διακύμανσης. Η παραγοντική ανάλυση του τρίτου ερωτηματολογίου φανέρωσε δύο παράγοντες, οι οποίοι ερμήνευσαν το 57% της συνολικής διακύμανσης. Επίσης από την έρευνα προέκυψε ότι οι αθλητικές εγκαταστάσεις και τα προγράμματα άθλησης θα πρέπει να απευθύνονται τόσο σε φοιτητές/τριες που προτιμούν τον αγωνιστικό αθλητισμό, όσο και σε αυτούς που προτιμούν τον αθλητισμό του ελεύθερου χρόνου.

Λέξεις κλειδιά: πανεπιστημιακός αθλητισμός, αθλητικές εγκαταστάσεις, προγράμματα άθλησης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα περισσότερα πανεπιστήμια της Ελλάδας λειτουργούν γραφεία φυσικής αγωγής (Γ.Φ.Α.) που είναι υπεύθυνα για την οργάνωση και λειτουργία των προγραμμάτων άθλησης. Τα προγράμματα αυτά απευθύνονται στους φοιτητές/τριες καθώς και στο προσωπικό των Ιδρυμάτων. Για τη στήριξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού πολλά πανεπιστήμια διαθέτουν δικούς τους χώρους άθλησης, ενώ χρησιμοποιούν και χώρους που ανήκουν στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, την τοπική αυτοδιοίκηση και σε συλλόγους. Παράλληλα ένα μέρος των δραστηριοτήτων τους διεξάγεται στο φυσικό περιβάλλον, π.χ. βουνά, ποτάμια, λίμνες, θάλασσα. Το εκπαιδευτικό προσωπικό αποτελούν πτυχιούχοι φυσικής αγωγής που ανήκουν στο Ειδικό Εκπαιδευτικό Διδακτικό Προσωπικό (Ε.Ε.ΔΙ.Π.) των Πανεπιστημίων, αποσπασμένοι από την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ωρομίσθιοι από τα προγράμματα πανεπιστημιακού αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Τα μέλη Ε.Ε.ΔΙ.Π. των Γ.Φ.Α. συγκροτούν την Επιτροπή Αθλητισμού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Ε.Α.Τ.Ε.) (νόμος 1674/1986), η οποία είναι υπεύθυνη για τη διοργάνωση των πανελληνίων φοιτητικών πρωταθλημάτων και την εκπροσώπηση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή (European University Sport Association) (Ε.Υ.Σ.Α.) και την Παγκόσμια (International University Sport Federation) (F.I.S.U.) Ομοσπονδία Πανεπιστημιακού Αθλητισμού.

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Δ.Π.Θ.) ιδρύθηκε το 1973 με έδρα την Κομοτηνή και λειτούργησε για πρώτη φορά το ακαδημαϊκό έτος 1974-75 με δύο τμήματα, το ένα στην Κομοτηνή και το άλλο στη Ξάνθη. Σήμερα λειτουργούν 18 πανεπιστημιακά τμήματα τα οποία επιμερίζονται σε τέσσερις πόλεις της Θράκης ως ακολούθως: στην Ξάνθη 5 τμήματα με 2.800 εγγεγραμμένους φοιτητές/τριες, στην Κομοτηνή 7 τμήματα με 9.000 εγγεγραμμένους φοιτητές/τριες, στην Αλεξανδρούπολη 4 τμήματα με 2.000 εγγεγραμμένους φοιτητές/τριες και , τέλος, στην Ορεστιάδα με 2 τμήματα και 500 εγγεγραμμένους φοιτητές/τριες (πηγή: Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων Δ.Π.Θ., 2005). Παρόλο που στο Δ.Π.Θ. υπάρχει Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού μέχρι σήμερα δεν λειτουργεί Γ.Φ.Α. σε καμία από τις πόλεις που φιλοξενεί πανεπιστημιακά τμήματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μη υπάρχει φορέας που να προωθεί δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής για τους φοιτητές/τριες του ιδρύματος.

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι σε πολλά από τα νέα πανεπιστήμια που ιδρύθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας όπως, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Δ.Π.Θ., το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και το Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο δεν λειτουργούν Γ.Φ.Α. Αντίθετα εάν ανατρέξει κανείς στην ίδρυση παλαιότερων πανεπιστημίων, εύκολα μπορεί να διαπιστώσει πόσο σημαντική εθεωρείτο η φυσική αγωγή και η άθληση στις δεκαετίες του 20, του 30 και του 40. Από τα Προεδρικά Διατάγματα «περί Γυμναστηρίου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» (Α.Φ.Ε.Κ. 455/28-12-1929) καθώς επίσης και το από 27/4/1935 Π.Δ./μα (Α.Φ.Ε.Κ. 185/11-5-1935) και εν συνεχεία το Κανονιστικόν Διάταγμα της 7/25-5-1943 προκύπτει ότι οι διατάξεις που αναφέρονται στα διατάγματα αυτά περιγράφουν με κάθε λεπτομέρεια τους σκοπούς, τη δομή, την οργάνωση και λειτουργία του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου Θεσσαλονίκης.

Ο αθλητισμός στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής στο Πανεπιστήμιο. Η ύπαρξη και η ανάπτυξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού συμβάλει στην ποιότητα ζωής των φοιτητών/τριων (Danylchuk & Maclean, 2001. Weese, 1997), βελτιώνει τη συναισθηματική υγεία και αυξάνει την αυτοπεποίθησή τους (Downs, 2003. Haines, 2001). Ο πανεπιστημιακός αθλητισμός βοηθά τους φοιτητές/τριες στην υιοθέτηση ενός φυσικά δραστήριου τρόπου ζωής (Μπίστικας, 1996) και παρέχει μια κοινωνικά αποδεκτή διέξοδο για να αντιμετωπίσουν την πίεση των σπουδών (Downs, 2003. Riemer, 1997). Παράλληλα συμβάλει στην προώθηση της συνεργασίας και της αίσθησης του δεσμού με τους άλλους φοιτητές/τριες του ιδρύματος (Downs, 2003. Matthews, 1987), ενώ δίνει τη δυνατότητα στους φοιτητές/τριες να συνεχίσουν να αθλούνται στη διάρκεια των σπουδών τους κάνοντας την άθληση τρόπο ζωής (Haines, 2001. Kiku, 1995).

Η συμπεριφορά και οι συνήθειες των φοιτητών/τριων εξαρτώνται σε ένα βαθμό από τον τρόπο ζωής και τις δυνατότητες διαμόρφωσης του ελεύθερου χρόνου, αλλά και της ένταξης της άθλησης στην καθημερινή τους ζωή. Για παράδειγμα, ο Downs (2003) αναφέρει τη θετική επίδραση που έχει ο πανεπιστημιακός αθλητισμός στη συμπεριφορά των φοιτητών/τριων σε σχέση με τη μείωση του καπνίσματος. Οι Adams και Brynteson (1992) ισχυρίζονται ότι η συχνότητα και το περιεχόμενο της φυσικής αγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση συμβάλει στην υιοθέτηση υγιεινών συνθηκών και ενός φυσικά δραστήριου τρόπου ζωής μετά τη λήξη των σπουδών. Από τα παραπάνω προκύπτει η σημαντικότητα της ύπαρξης προγραμμάτων πανεπιστημιακού αθλητισμού στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Για να μπορέσουν όμως να υλοποιηθούν τα πανεπιστημιακά προγράμματα άθλησης είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί η ανάλογη υλικοτεχνική υποδομή. Η κατασκευή αθλητικών εγκαταστάσεων αποτελεί ζωτικό παράγοντα της ανάπτυξης του πανεπιστημιακού αθλητισμού (Tancred, 1995) και θα πρέπει να είναι έτσι σχεδιασμένες, ώστε να ικανοποιούν τις ανάγκες των χρηστών τους (Dalgarn, 2001). Οι Ross, Norman και Dorsch (2003) σημειώνουν ότι σε περίπτωση που υπάρξει σαφής αντίληψη και κατανόηση της συμπεριφοράς, των προτιμήσεων και των προσδοκιών των πελατών, δίνεται η δυνατότητα να σχεδιασθούν εγκαταστάσεις και να προγραμματιστούν δραστηριότητες κατά τέτοιο τρόπο, ώστε η διοίκηση να προσεγγίζει αποτελεσματικότερα τους επιθυμητούς στόχους. Επομένως θα ήταν χρήσιμο να είναι γνωστή η άποψη των φοιτητών/τριων σχετικά με τη δομή των αθλητικών εγκαταστάσεων, έτσι ώστε αυτές να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και στις προσδοκίες τους.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής η αντίστοιχη με την Ε.Α.Τ.Ε. οργάνωση National Intramural-Recreation Sports Association (NIRSA), το 2000 στο Ντένβερ και το 2001 στη Βοστώνη καθόρισε τις αρχές σύμφωνα με τις οποίες θα πρέπει να δημιουργηθούν οι αθλητικές εγκαταστάσεις σε κάθε πανεπιστημιακό ίδρυμα. Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, κατά το στρατηγικό σχεδιασμό για την ανάπτυξη των πανεπιστημίων, θα πρέπει παράλληλα με το σχεδιασμό των άλλων τομέων να αναφέρονται οι αθλητικές εγκαταστάσεις και οι προδιαγραφές τους (University's Campus Master Plan) (Tuman & Brown, 2002). Οι ίδιοι συγγραφείς αναφερόμενοι

στις προδιαγραφές χώρου, προτείνουν για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων τεσσάρων στρεμμάτων για κάθε χίλιους φοιτητές/τριες.

Μία ακόμα βασική παράμετρος για τη λειτουργία Γ.Φ.Α. αποτελεί το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης. Σύμφωνα με τους Ross et al. (2003) η διοίκηση ενός αθλητικού οργανισμού θα πρέπει να αναπτύξει κατάλληλα προγράμματα για να επιτύχει τους στόχους που έχει θέσει. Οι φορείς διοίκησης μπορούν να σχεδιάσουν καλύτερα τα προγράμματα άθλησης, όταν γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους οι φοιτητές/τριες συμμετέχουν (ή απέχουν) από δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγράψει τις απόψεις των φοιτητών/τριων του Δ.Π.Θ. σχετικά με τη ίδρυση και λειτουργία Γ.Φ.Α. στο ίδρυμά τους και να προσδιορίσει τα επιθυμητά χαρακτηριστικά του υπό ίδρυση γραφείου, τα οποία σχετίζονται με τη δομή των εγκαταστάσεων, καθώς και με την οργάνωση και λειτουργία των προγραμμάτων άθλησης. Πιο αναλυτικά τους ερευνητές απασχόλησαν: α) ο βαθμός κατά τον οποίο οι φοιτητές/τριες θεωρούν απαραίτητη την ίδρυση και λειτουργία Γ.Φ.Α. στο Δ.Π.Θ., β) οι λόγοι συμμετοχής των φοιτητών/τριων σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής ή αντίθετα οι λόγοι αποχής και ενεργητικότερης συμμετοχής γ) η δομή που πιστεύουν ότι θα έπρεπε να έχουν οι αθλητικές εγκαταστάσεις, σε περίπτωση που αποφασιζόταν η κατασκευή τους, και δ) το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης, δηλαδή αν προτιμούν να ασχοληθούν με τον αγωνιστικό αθλητισμό ή με τον αθλητισμό του ελεύθερου χρόνου. Απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα είναι πιθανό να βοηθήσουν τους φορείς διοίκησης του Δ.Π.Θ. να σχεδιάσουν αθλητικές εγκαταστάσεις και να προγραμματίσουν δραστηριότητες που να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες των φοιτητών/τριων.

ΜΕΘΟΔΟΣ

Συμμετέχοντες

Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 304 φοιτητές/τριες, από τους οποίους οι 171 (56.3%) ήταν άνδρες και 133 (43.7%) γυναίκες, ηλικίας από 18 έως και 32 ετών. Από αυτούς 93 άτομα σπούδαζαν στη Ξάνθη (Πολυτεχνείο), 116 άτομα στην Κομοτηνή (Φιλολογία 48, Νομική 20, ΤΕΦΑΑ 31, Τμήμα Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Ανάπτυξης 12) και 95 άτομα στην Αλεξανδρούπολη (Παιδαγωγικό Τμήμα 57 και Ιατρική 37).

Όργανα μέτρησης

Το ερωτηματολόγιο της παρούσας έρευνας περιελάμβανε τρία μέρη. Το πρώτο μέρος του ερωτηματολογίου περιείχε ερωτήσεις που αφορούσαν δημογραφικά στοιχεία των φοιτητών/τριων (φύλο, ηλικία, οικογενειακό εισόδημα), τη σχέση τους με την άθληση καθώς και τη συχνότητα άθλησης. Επίσης υπήρχαν τέσσερις ερωτήσεις σχετικά με τη λειτουργία γραφείου φυσικής αγωγής στο ίδρυμά τους. Οι ερωτήσεις αυτές αφορούσαν: α) την ενημέρωσή τους ως προς την ύπαρξη πανεπιστημιακού αθλητισμού, σε άλλα ιδρύματα (ναι – όχι), β) την άποψη τους σχετικά με το πόσο

Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής, 4(2), 2-14

σημαντική θεωρούν την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους (πενταβάθμια κλίμακα από 1 καθόλου σημαντική έως 5 πολύ σημαντική), γ) τη πρόθεσή τους να πληρώνουν για την συμμετοχή τους στις αθλητικές δραστηριότητες του πανεπιστημίου (ναι – όχι), καθώς και τον προσδιορισμό του ύψους του ποσού και δ) το βαθμό ικανοποίησης από τις δυνατότητες διαμόρφωσης-αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου που προσφέρει το πανεπιστήμιο.

Το δεύτερο μέρος του ερωτηματολογίου στηρίχθηκε σε προηγούμενη έρευνα που διεξήχθη στη Ελβετία, βασισμένη σε δείγμα φοιτητών/τριων από όλα τα πανεπιστήμια της χώρας (Fisher, Holtzer & Sottas, 2001). Αυτό περιελάμβανε μία κλίμακα με οκτώ ερωτήσεις με σκοπό τη διερεύνηση των λόγων συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες (π.χ. θέλω να κάνω κάτι για την υγεία μου / την προσωπική μου ευεξία), και μία κλίμακα με επτά ερωτήσεις σχετικά με τους λόγους αποχής ή μη ενεργητικότερης συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες (π.χ. θα συμμετείχα σε αθλητικές δραστηριότητες, εάν υπήρχαν οι υποδομές που θα διευκόλυναν ανάλογες δραστηριότητες όπως διαδρομές για τρέξιμο, ποδηλατόδρομοι). Το ερωτηματολόγιο μεταφράστηκε από τους συγγραφείς από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα. Στη συνέχεια ζητήθηκε από δίγλωσσο επιστήμονα να εξετάσει την ακρίβεια της λεκτικής απόδοσης του πρωτότυπου ερωτηματολογίου στα ελληνικά.

Τέλος το τρίτο μέρος του ερωτηματολογίου περιελάμβανε μία κλίμακα με εννέα ερωτήσεις, οι οποίες δημιουργήθηκαν από τους συγγραφείς της παρούσης έρευνας. Η κλίμακα αυτή αναφέρονταν στη δομή των αθλητικών εγκαταστάσεων και το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης που επιθυμούσαν οι φοιτητές/τριες (π.χ. αθλούνται σε εγκαταστάσεις ολυμπιακών προδιαγραφών με εξειδικευμένα προγράμματα ελέγχου και βελτίωσης των επιδόσεων). Οι απαντήσεις δίνονταν σε πενταβάθμια κλίμακα τύπου Likert (από 1 διαφωνώ απόλυτα έως 5 συμφωνώ απόλυτα). Οι παραπάνω ερωτήσεις αναφέρονταν στην άθληση των φοιτητών/τριων εκτός πανεπιστημίου, επειδή στο ίδρυμα δεν υπήρχε φορέας υλοποίησης προγραμμάτων άθλησης. Για το περιεχόμενο των ερωτηματολογίων και την διατύπωση των ερωτήσεων ζητήθηκε η γνώμη πέντε πτυχιούχων φυσικής αγωγής, τρεις από τους οποίους ήταν κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, που εργάζονται στα προγράμματα πανεπιστημιακού αθλητισμού του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Διαδικασία μέτρησης

Από τους φοιτητές/τριες που έτυχε να βρίσκονται στους χώρους των ιδρυμάτων τους (αίθουσες διδασκαλίας, κυλικείο, φοιτητική λέσχη) τις ημέρες διεξαγωγής της έρευνας, ζητήθηκε εθελοντικά να συμπληρώσουν ανώνυμα το ερωτηματολόγιο, αφού προηγουμένως ενημερώνονταν για τους σκοπούς της έρευνας. Οι συμμετέχοντες συμπλήρωναν το ερωτηματολόγιο με την παρουσία ενός τουλάχιστον από τους ερευνητές, ώστε να είναι δυνατή η παροχή διευκρινήσεων. Η έρευνα διεξήχθη την Άνοιξη του 2004 και στις τρεις πόλεις της Θράκης.

Στατιστική ανάλυση

Ανάλυση συχνοτήτων διενεργήθηκε για να περιγραφεί το προφίλ των φοιτητών/τριων, σχετικά με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά, τις συνήθειες και τις απόψεις τους. Διερευνητική παραγοντική ανάλυση διεξήχθη στα ερωτηματολόγια προκειμένου να ανιχνευτούν οι παράγοντες και να καθοριστούν οι ερωτήσεις που αντιστοιχούν σε αυτούς. Η αξιοπιστία των παραγόντων ελέγχθηκε με το συντελεστή α του Cronbach για κάθε έναν από τους παράγοντες που προέκυψε ξεχωριστά.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Το οικογενειακό εισόδημα των φοιτητών/τριων που έλαβαν μέρος στην έρευνα ήταν μέχρι 800€ για το 19.4%, από 801 μέχρι 1.300€ για το 19.1%, από 1.301 μέχρι 1.800€ για το 20.7%, από 1.801 μέχρι 2.400€ για το 10.5%, από 2.401 μέχρι 3.000€ για το 10.5%, πάνω από 3.001€ για το 10.5%.

Το 42.1% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι δεν αθλούνταν καθόλου, ενώ μόνο το 24% αθλούνταν τρεις φορές την εβδομάδα ή και περισσότερο. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι πάνω από ένας στους τρεις φοιτητές/τριες (38.6%), δεν γνώριζαν ότι σε άλλα πανεπιστήμια της Ελλάδας υπάρχει πανεπιστημιακός αθλητισμός.

Η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών/τριων (87.8%) δήλωσε ότι θεωρεί την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους από σημαντική έως πολύ σημαντική, ενώ μόνο το 24.2% τη θεωρεί από μέτρια σημαντική έως καθόλου σημαντική, $\chi^2(1, N = 300) = 83.21, p < .001$. Επιπλέον, στην ερώτηση εάν θα συμφωνούσαν να πληρώνουν ένα ποσό για τις αθλητικές δραστηριότητες που θα επέλεγαν το εξάμηνο, καταφατικά απάντησε το 43%. Από αυτούς, το 29.5% θα πλήρωνε 1-5 €, το 31% από 6-10 €, το 14% από 11-20 €, το 1.6% πάνω από 21 €, ενώ το 24% συμφώνησε στην ιδέα της χρηματικής καταβολής ανάλογα με την δραστηριότητα.

Αξίζει να επισημανθεί το γεγονός ότι από τους φοιτητές/τριες που δεν αθλούνταν καθόλου ($n = 128$) ποσοστό της τάξης του 67% θεωρεί την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο Δ.Π.Θ. αρκετά σημαντική ή πολύ σημαντική, $\chi^2(1, N = 128) = 12.5, p < .001$. Επιπλέον, το 43.8% ($n = 56$) ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν ένα ποσό για την συμμετοχή τους σε προγράμματα άθλησης που θα διοργάνωνε το ίδρυμά τους.

Τέλος, στην ερώτηση εάν είναι ικανοποιημένοι από τις δυνατότητες διαμόρφωσης και αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου που τους προσφέρει το πανεπιστήμιο, το 22.8% δηλώνει ιδιαίτερα ανικανοποίητο, το 31.5% ανικανοποίητο, με το ίδιο ποσοστό 31.5% μέτρια ικανοποιημένο, το 10.6% ικανοποιημένο και το 3.6% ιδιαίτερα ικανοποιημένο.

Εσωτερική δομή των οργάνων που χρησιμοποιήθηκαν: Διερευνητική παραγοντική ανάλυση πραγματοποιήθηκε για να εξετάσει τη δομή της κλίμακας που αφορούσε τους λόγους για τους οποίους αθλούνται οι φοιτητές/τριες. Από την ανάλυση προέκυψε ένας παράγοντας ο οποίος ερμήνευε το 54.8% της διακύμανσης. Στον παράγοντα αυτό φόρτιζαν πέντε ερωτήσεις. Πρέπει να σημειωθεί ότι τρεις ερωτήσεις

αφαιρέθηκαν. Η παραγοντική ανάλυση της κλίμακας που αφορούσε τους λόγους αποχής ή μη ενεργητικότερης συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες παρουσίασε υψηλή φόρτιση σε τρεις ερωτήσεις, οι οποίες εμφάνισαν έναν ισχυρό παράγοντα μετά τη διαδοχική αφαίρεση πέντε ερωτήσεων. Ο παράγοντας αυτός ερμήνευε το 72.5% της διακύμανσης. Στη συνέχεια διεξήχθη παραγοντική ανάλυση της κλίμακας που προέκυψε από την ένωση των οκτώ ερωτήσεων των δύο ερωτηματολογίων. Η ανάλυση έδειξε δύο παράγοντες, οι οποίοι εξηγούν το 61.5% της συνολικής διακύμανσης. Ο πρώτος παράγοντας ονομάστηκε «λόγοι συμμετοχής» με πέντε ερωτήσεις και ο δεύτερος «λόγοι μη συμμετοχής» με τρεις ερωτήσεις. Η εσωτερική συνοχή της κλίμακας που προέκυψε υπολογίστηκε με το συντελεστή α του Cronbach και ήταν $\alpha = .79$ για τον πρώτο και $\alpha = .81$ για τον δεύτερο παράγοντα.

Η παραγοντική ανάλυση στη τρίτη κλίμακα που αφορούσε τη δομή των αθλητικών εγκαταστάσεων και την οργάνωση του πανεπιστημιακού αθλητισμού φανέρωσε δύο παράγοντες. Ο πρώτος παράγοντας αποτελείτο από τέσσερις ερωτήσεις και ονομάστηκε «συμμετοχή σε φοιτητικά πρωταθλήματα». Αρχικά ο παράγοντας αποτελείτο από πέντε ερωτήσεις, αλλά στη συνέχεια αποκλείστηκε μία ερώτηση, διότι μετά την αφαίρεσή της η εσωτερική συνοχή του παράγοντα βελτιώθηκε αισθητά. Ο δεύτερος παράγοντας αποτελείτο επίσης από τέσσερις ερωτήσεις και ονομάστηκε «συμμετοχή στη άθληση του ελεύθερου χρόνου». Οι δύο παράγοντες ερμηνεύουν το 57% της συνολικής διακύμανσης του ερωτηματολογίου. Η εσωτερική συνοχή για τον πρώτο παράγοντα με βάση το συντελεστή α του Cronbach ήταν $\alpha = .84$ και για το δεύτερο $\alpha = .72$.

Πίνακας 1. Παραγοντική ανάλυση της κλίμακας για τους λόγους συμμετοχής και έλλειψης συμμετοχής στην άθληση

<i>Ερωτήματα</i>	<i>Λόγοι συμμετοχής</i>	<i>Λόγοι έλλειψης συμμετοχής</i>	<i>h²</i>
Θέλω να κάνω κάτι για την υγεία μου	.819		.671
Η άθληση είναι ευχαρίστηση για μένα	.786		.579
Θέλω να κάνω κάτι για η φυσική μου κατάσταση	.715		.477
Απολαμβάνω να βρίσκομαι στον καθαρό αέρα	.704		.571
Με ευχαριστεί να αθλούμαι με άλλους	.603		.454
Έλλειψη χώρων άθλησης		.874	.782
Έλλειψη υποδομών για αναψυχή		.867	.725
Απουσία κατάλληλων προγραμμάτων		.798	.665
Ιδιοτιμές	3.38	1.55	
Διακύμανση	42.22%	19.33	
M.T.	3.8	4.3	
T.A.	.71	1.02	

Σημείωση: Φορτίσεις μικρότερες του 0.40 δεν αναφέρονται, h^2 = communality, M.T.= μέση τιμή, T.A.= τυπική απόκλιση

Πίνακας 2. Παραγοντική ανάλυση της κλίμακας για τη δομή των αθλητικών εγκαταστάσεων και την οργάνωση των αθλητικών προγραμμάτων

<i>Ερωτήματα</i>	<i>Συμμετοχή σε φοιτητικά πρωταθλήματα</i>	<i>Συμμετοχή στην άθληση του ελεύθερου χρόνου</i>	<i>h²</i>
Συμμετέχουν στα πανελλήνια πρωταθλήματα	.883		.779
Συμμετέχουν στα εσωτερικά πρωταθλήματα	.836		.755
Αθλούνται σε εγκαταστάσεις προδιαγραφών	.657		.542
Συμμετέχουν σε προγράμματα άθλησης	.655		.586
Αθλούνται στον ελεύθερό τους χρόνο		.860	.668
Συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες στη φύση		.736	.565
Αθλούνται σε συγκεκριμένες ώρες		.670	.488
Αθλούνται σε εγκαταστάσεις με βασικές υποδομές		.566	.467
Ιδιοτιμές	3.78	1.35	
Διακύμανση	42.02%	15.03	
M.T.	3.8	4.1	
T.A.	1.1	.79	

Σημείωση: Φορτίσεις μικρότερες του 0.40 δεν αναφέρονται, h^2 = communality, *M.T.*= μέση τιμή, *T.A.*= τυπική απόκλιση

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η έρευνα αυτή σχεδιάστηκε για να εξετάσει τις απόψεις των φοιτητών/τριών σχετικά με την ανάπτυξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο Δ.Π.Θ. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι οι φοιτητές/τριες πιστεύουν ότι είναι σημαντικό να δημιουργηθεί γραφείο φυσικής αγωγής για την προώθηση του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους. Το πόσο σημαντική θεωρούν οι φοιτητές/τριες την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού ενισχύεται και από το γεγονός ότι, σχεδόν οι μισοί δήλωσαν σύμφωνοι να πληρώνουν ένα ποσό για τις αθλητικές δραστηριότητες που θα επέλεγαν το εξάμηνο. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό αποκτά μεγαλύτερη βαρύτητα αν λάβουμε υπόψη, ότι το οικογενειακό τους εισόδημα είναι σχετικά χαμηλό και δεν ξεπερνά τα 2000 € σε ποσοστό πάνω από 60%. Αξίζει να σημειωθεί ότι δύο στους τρεις φοιτητές/τριες που δήλωσαν ότι δεν αθλούνται καθόλου, θεωρούν επίσης σημαντική την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού, ενώ σε ποσοστό λίγο κάτω από τους μισούς ήταν διατεθειμένοι να συμβάλουν οικονομικά για τη συμμετοχή τους. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι οι φοιτητές/τριες του Δ.Π.Θ. θεωρούν σημαντική την ύπαρξη πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους και θα συμμετείχαν ενεργά στα προγράμματα άθλησης, εάν τους δινόταν η ευκαιρία.

Το σαράντα περίπου τοις εκατό των φοιτητών/τριων δήλωσαν άγνοια ως προς την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού. Αυτό ίσως αποτελεί ένδειξη ότι η

αναγνωρισιμότητα του πανεπιστημιακού αθλητισμού ως θεσμού δεν είναι ιδιαίτερα υψηλή μεταξύ των ελλήνων φοιτητών/τριων.

Σύμφωνα με τον Μασμανίδη (2002) ένας από τους κύριους στόχους του πανεπιστημιακού αθλητισμού είναι η συμβολή του στη δημιουργική διαμόρφωση και αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών/τριων. Από τις απαντήσεις των συμμετεχόντων στην έρευνα προκύπτει ότι δεν είναι ικανοποιημένοι από τις δυνατότητες αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου που τους προσφέρει το πανεπιστήμιο. Επομένως η οργάνωση δραστηριοτήτων άθλησης και αναψυχής στο Δ.Π.Θ. μπορεί να προσφέρει μια ωφέλιμη και δημιουργική κάλυψη του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών/τριών. Αξίζει να σημειωθεί ότι η δυνατότητα άθλησης και αναψυχής προσφέρεται μέσα στο χώρο σπουδών, γεγονός που μειώνει σημαντικά τον χρόνο μετακίνησης. Πρόσφατη έρευνα δείχνει ότι η χρονοαπόσταση που πρέπει να διανύσει ο φοιτητής μειώνει τις επιλογές του ελεύθερου του χρόνου και επηρεάζει αρνητικά τη συμμετοχή του σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής (Συρακούσης, 2005).

Οι μισοί περίπου φοιτητές/τριες του Δ.Π.Θ. (42.1%) δήλωσαν ότι δεν γυμνάζονταν καθόλου, ενώ μία φορά την εβδομάδα γυμνάζονταν το 21.1%. Έρευνες σε Ευρωπαϊκά πανεπιστήμια έδειξαν ότι το ποσοστό των φοιτητών/τριων που συμμετέχουν στα προγράμματα άθλησης ξεπερνά το 50% (Amman, 1995, Holtzer, 1995, Fisher, Holtzer & Sottas, 2001). Αντίστοιχη έρευνα στην Ελλάδα έδειξε ότι το ποσοστό συμμετοχής ανέρχεται σε 9.11% (Μασμανίδης, Τσιγγίλης & Κουστέλιος, 2002). Οι Fisher, Holtzer και Sottas (2001) αναφέρουν ότι το ποσοστό των αθλούμενων που συμμετέχει δύο ή περισσότερες φορές την εβδομάδα στα προγράμματα άθλησης των Ελβετικών πανεπιστημίων ανέρχεται σε 25%. Είναι λοιπόν προφανές ότι με τη θεσμοθέτηση του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο Δ.Π.Θ., θα δοθεί η δυνατότητα σε ένα σημαντικό ποσοστό από τους φοιτητές/τριες που δεν γυμνάζεται καθόλου ή γυμνάζεται ευκαιριακά, να συμμετέχει τακτικά σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.

Σχετικά με τους παράγοντες που προέκυψαν από τις παραγοντικές αναλύσεις διαπιστώνουμε ότι ως λόγοι συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες αναφέρονταν η υγεία, η ευχαρίστηση, η φυσική κατάσταση, η αναψυχή και η κοινωνικότητα. Στους ίδιους λόγους συμμετοχής αναφέρεται αντίστοιχη έρευνα που διεξήχθη στην Ελβετία (Fischer, Holtzer & Sottas, 2001). Ως λόγοι μη συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες αναφέρονταν η έλλειψη χώρων άθλησης (γήπεδα), υποδομών για αναψυχή (ποδηλατόδρομοι, διαδρομές για τρέξιμο) και κατάλληλα προγράμματα άθλησης. Ανάλογη έρευνα στις Ηνωμένες Πολιτείες έδειξε ότι οι λόγοι μη συμμετοχής των φοιτητών/τριων στις αθλητικές δραστηριότητες ήταν, το πρόβλημα της έλλειψης χρόνου, η μη επαρκής ενημέρωση για τα προσφερόμενα προγράμματα και η έλλειψη κατάλληλων αθλητικών εγκαταστάσεων (Chestnutt, Nadeau, & Taylor, 1985). Ο Chelladurai (1999) αναφέρει ότι ο κάθε αθλούμενος που συμμετέχει σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής έχει τους δικούς του ιδιαίτερους προσανατολισμούς ανάγκες και προσδοκίες. Οι φορείς διοίκησης γνωρίζοντας τους λόγους αποχής και τους λόγους συμμετοχής των φοιτητών/τριων σε δραστηριότητες

άθλησης και αναψυχής, μπορούν να προσαρμόσουν καλύτερα τα προγράμματα άθλησης στις ανάγκες και τις προτιμήσεις τους.

Οι δύο παράγοντες που προέκυψαν στο ερωτηματολόγιο που αφορούσε τη δομή των εγκαταστάσεων και την οργάνωση του πανεπιστημιακού αθλητισμού «συμμετοχή σε φοιτητικά πρωταθλήματα» και «συμμετοχή στην άθληση του ελεύθερου χρόνου» αναφέρονται ουσιαστικά στις δύο κύριες τάσεις που φάνηκε να διαμορφώνονται στους φοιτητές/τριες. Από τη μία πλευρά είναι αυτοί που αντιλαμβάνονται την άθληση ως οργανωμένη δραστηριότητα περισσότερο ανταγωνιστικού χαρακτήρα (εσωτερικά και πανελλήνια φοιτητικά πρωταθλήματα) και από την άλλη αυτοί που αντιλαμβάνονται την άθληση ως δραστηριότητα του ελεύθερου χρόνου και της αναψυχής (εκμάθηση βασικών δεξιοτήτων, αθλητικές δραστηριότητες στο φυσικό περιβάλλον). Ο Holzer (1995) φαίνεται να καταλήγει σε ανάλογο συμπέρασμα σημειώνοντας ότι στο πλαίσιο του πανεπιστημιακού αθλητισμού ο αγωνιστικός αθλητισμός και αθλητισμός του ελεύθερου χρόνου είναι δύο εξίσου σημαντικές μορφές άθλησης. Η άθληση σε τοπικό επίπεδο έχει τη μορφή του αθλητισμού για όλους (μαζικός αθλητισμός), ενώ σε εθνικό και διεθνές επίπεδο παίρνει τη μορφή αγωνιστικού αθλητισμού. Οι Davis και Shepley (2002), υποστηρίζουν ότι ο σχεδιασμός των αθλητικών εγκαταστάσεων πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και απαιτήσεις κατά το δυνατόν μεγαλύτερου μέρους των φοιτητών/τριων. Η Dalgarn (2001), κάνοντας ένα βήμα παραπέρα αναφέρει ότι, οι αθλητικές εγκαταστάσεις και τα προγράμματα άθλησης έχουν τη δυνατότητα να λειτουργούν 16-18 ώρες την ημέρα, να περιλαμβάνουν μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων και να απευθύνονται σε διαφοροποιημένο, ως προς τις ανάγκες και τις επιθυμίες, πλήθος παρέχοντας τη μεγαλύτερη δυνατή κάλυψη τους.

Οι διοικήσεις των ιδρυμάτων θα πρέπει να στοχεύουν στην ικανοποίηση της μεγάλης πλειοψηφίας των φοιτητών/τριων. Για το λόγο αυτό οι αθλητικές εγκαταστάσεις που πρόκειται να κατασκευασθούν θα πρέπει να καλύπτουν τις ανάγκες και απαιτήσεις και των δύο τάσεων που αναφέρονται στην έρευνα. Για παράδειγμα, δημιουργία εγκαταστάσεων που θα έχουν τη δυνατότητα να φιλοξενήσουν επίσημους αγώνες, αλλά και απλές υποδομές με ελεύθερη πρόσβαση για τους αθλούμενους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τα αποτελέσματα της έρευνας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι φοιτητές/τριες του Δ.Π.Θ. θεωρούν σημαντική την ύπαρξη του πανεπιστημιακού αθλητισμού στο ίδρυμά τους. Επιπλέον εμφανίζονται πρόθυμοι να συμμετέχουν σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής που θα διοργάνωνε το Γ.Φ.Α. στο πανεπιστήμιό τους. Η διοίκηση του Γ.Φ.Α. με τη διοργάνωση δραστηριοτήτων άθλησης και αναψυχής, θα πρέπει να στοχεύει γενικότερα στη δημιουργική κάλυψη μέρους του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών/τριων.

Ως προς τη δομή των εγκαταστάσεων και το περιεχόμενο των προγραμμάτων άθλησης, από την έρευνα προέκυψε ότι οι φοιτητές/τριες προτιμούν τόσο τον αγωνιστικό αθλητισμό, όσο και τον αθλητισμό του ελεύθερου χρόνου. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δημιουργηθούν εγκαταστάσεις όχι ιδιαίτερα ογκώδεις με πολλές

κερκίδες, αλλά απλές σχετικά κατασκευές που να διασφαλίζουν την ελεύθερη πρόσβαση για τους αθλούμενους. Στα προγράμματα άθλησης θα πρέπει να περιλαμβάνονται αθλητικές δραστηριότητες σε αγωνιστική μορφή (προπονήσεις, αγώνες), αλλά και αθλητικές δραστηριότητες ηπιότερης μορφής με έμφαση στην αναψυχή. Αθλήματα που έχουν σχέση με το φυσικό περιβάλλον φαίνεται ότι είναι κατάλληλα και ελκύουν το ενδιαφέρον των φοιτητών/τριων.

Μελλοντικές έρευνες με μεγαλύτερο και αντιπροσωπευτικότερο δείγμα και από τις τέσσερις πόλεις της Θράκης όπου εδρεύουν πανεπιστημιακά τμήματα απαιτούνται, προκειμένου να διερευνηθεί ποιες αθλητικές εγκαταστάσεις θα κατασκευαστούν σε συνδυασμό με τις ήδη υπάρχουσες σε κάθε πόλη, ώστε να καλύπτουν αποτελεσματικότερα τις ανάγκες και απαιτήσεις των φοιτητών/τριων σε επίπεδο δραστηριοτήτων άθλησης και αναψυχής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Adams, M. & Brynteson, P. (1992). A comparison of attitude and exercise habits of alumni from colleges with varying degrees of physical education activity programs. *Research Quarterly for Exercise and Sports*, 63, 148-152.
- Aman, J. (1995). Sport for all at all levels. *Proceedings of the 18th Universiade of the FISU/CESU Conference, Sport and man: creating a new vision*. Pp. 82-85. Fukuoka, Japan.
- Burnik, S., & Kurner, D. (1995). Outdoor activities as part of regular sport education on the University of Ljubjiana. *Proceedings of the 18th Universiade of the FISU/CESU Conference, Sport and man: creating a new vision*. pp. 200-201. Fukuoka, Japan,
- Chelladurai, P. (1999). *Human Resource Management in Sport and Recreation*. United States of America. Human Kinetics, p. 237.
- Chestnutt, T., Nadeau, J., & Taylor, W. (1985). An analysis of nonparticipation in campus recreation sport activities. *NIRSA Annual Conference Riview*. 36, 93-101.
- Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων Δ.Π.Θ. (2005). Τα δεδομένα συλλέχθηκαν από το γραφείο δημοσίων σχέσεων του Δ.Π.Θ. και την ιστοσελίδα www.duth.gr
- Dalgarn, M. (2001). The role of the campus recreation center in creating a community. *NIRSA Journal*, 25, 66-72.
- Danylchuk, K., & Maclean, J. (2001). Intercollegiate athletics in Canadian universities: Perspectives on the future. *Journal of Sport Management*, 15, 364-379.
- Davis, R. & Ghepley, M. (2002). Architecture for wellness: A post-occupancy evaluation of a university student recreation center. *Recreation Sport Journal*, 26, 31-39.
- De Knop, P., Wylleman, P., De Martelaer, K., Theeboom, M., & Wittcock, H. (1996). A new management for university sport. *European Journal of Sport Management*, 3, 35-47.
- Downs, P., (2003). Value of recreational sports on college campuses. *Recreational Sports Journal*, 27, 5-64.

- Fisher, R.P., Holtzer, F., & Sottas, F. (2001). Sport and studies-A millennium research of the Swiss university sport. *Proceedings of the 21th Universiade of the FISU/SECU conference, Unity Friendship and progress of humanity through university sport*. pp. 179-80 Beijing China.
- Hachmeister, C-D. (2001). Facilities and profiles of German university sports-an empirical analysis. *Proceedings of the 6th Annual Congress of the European College of Sport Science-15th Congress of the German Society of Sport Science*. p 507.Cologne, Germany.
- Haines, D. (2001). Undergraduate Benefits from University recreation. *Nirsa Journal*, 25, 25-33.
- Holzer, F. (1995). Development, goals and needs of sport at university of Berne, Switzerland. *Proceedings of the 18th UniversiadeUniversiade of the FISU/CESU Conference, Sport and man: creating a new vision*. pp. 168-169. Fukuoka, Japan.
- Κανονιστικόν Διάταγμα, (1943). Γυμναστήριον Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης – Θέμα Γυμναστήριον σελ. 605-607.
- Kiku, K. (1995). Social change and the idea of sport education in Japan. *Proceedings of the 18th Universiade of the FISU/CESU Conference, Sport and man: creating a new vision*. pp. 49-52. Fukuoka, Japan.
- Μασμανίδης, Θ. (2002). Αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων άθλησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. *Αδημοσίευτη μεταπτυχιακή διατριβή*. Θεσσαλονίκη, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
- Μασμανίδης, Θ., Τσιγγίλης, Ν., & Κουστέλιος, Α. (2002). Φυσική Αγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση: Διερεύνηση της Υπάρχουσας Κατάστασης. *Φυσική Δραστηριότητα & Ποιότητα Ζωής*. Ηλεκτρονικό περιοδικό τεύχος 3, 1-9, ανακτήθηκε από την τοποθεσία www.pe.auth.gr στις 30/10/2002.
- Matthews, D.O. (1987). Research and the management of campus recreation. *Journal of Sport Management*, 1, 32-36.
- Μπίτσικας, Χ. (1996). Θεσμοθέτηση και οργάνωση της Φυσικής Αγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Ανακοίνωση που παρουσιάστηκε στο 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Καθηγητών Φυσικής Αγωγής, Αθήνα.
- Riemer, H.A. (1997). A classification of facets of athlete satisfaction. *Journal of Sport Management*, 11, 133-159.
- Ross, S., Norman, W., & Dorsch, M. (2003). The use of conjoint analysis in the development of a new recreation facility. *Managing Leisure*, 8, 227-244.
- Συρακούσης, Κ. (2005). Η διαχείριση του ελεύθερου χρόνου των φοιτητών: Αιτίες μη συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες. *1^ο Πανελλήνιο συνέδριο αναψυχής – ελεύθερου χρόνου & Αθλητικού τουρισμού*, 35-38.
- Tancred, W. (1995). Youth sport: It can be enjoyable. *Proceedings of the 18th Universiade of the FISU/CESU Conference, Sport and man: creating a new vision*. pp. 190-191. Fukuoka, Japan.
- Turman, J. & Brown, A. (2002). A proposed recreation field standard for institutional master planning. *Recreational Sport Journal*, 26, 31- 39.
- Weese, W.J. (1997). The development of an instrument to measure effectiveness in campus recreation programs. *Journal of Sport Management*, 11, 263-274.

**Sport facilities structure and campus recreation programs
organization in the Democritus University of Thrace, from the
students' point of view**

**George Kostas and Theofilos Masmanidis
Department of Physical Education and Sport Science
Democritus University of Thrace**

Abstract

The aim of the present study was to record the students' viewpoints of the Democritus University of Thrace (D.U.T.) as far as the foundation and operation of a Sports Office in their institute is concerned; it also aims to determine the expedient characteristics of the Office under establishment, concerning the facilities structure as well as the organization and function of the campus recreation programs. 304 D.U.T. students (in Xanthi, Komotini and Alexandroupoli) voluntarily participated in the research. The questionnaire of the present research featured three parts. The first part included questions concerning the students' demographics, their relation to sports as well as some others concerning the Sports Office operation in their institute. The second part featured two scales concerning the reasons for the students' abstention or occasional participation in campus recreation programs. The third part featured a scale concerning the sport facilities structure as well as the content of the recreation programs the students wanted. The frequencies analysis revealed that 87.8% of the students consider the performance of campus recreation programs in their institute very important. After the merging of the first two questionnaires and the factor analysis that followed, two other factors were revealed, which interpreted the 61.5% of the total variation. The factor analysis of third questionnaire revealed other two factors, which interpreted the 57% of the total variation. The factor analysis of the third questionnaire revealed two more factors, which interpreted the 57% of the total variation. In addition, the research maintained that the sports facilities and the recreation programs should address both to students who prefer competitive sport and to those who prefer free time sport activities.

Key Words: university sport, sport facilities, campus recreation programs

Δρ. Κώστα Γεώργιος

Αναπληρωτής Καθηγητής

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Τμήμα Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

69100 Κομοτηνή

Email επικοινωνίας: gkosta@phyed.duth.gr τηλ. 2531039701